

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/154/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711217468
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1711217468.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, proti odporkyni: C. P., F. T. G. X, J., zastúpenej opatrovníčkou Simonou Nagyovou, tajomníčkou Okresného súdu Pezinok, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, zastúpeného HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, o zaplatenie 702,83 eura s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č.k. 10C/162/2012-66, zo dňa 23.8.2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania 40,03 eura titulom trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zrušil platobný rozkaz č.k. 5Ro/612/2011-49, zo dňa 23.4.2012, zastavil konanie, odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania a rozhodol o vrátení súdneho poplatku 35,37 eura navrhovateľovi prostredníctvom Daňového úradu Bratislava.

V odôvodnení uviedol, že nakoľko navrhovateľ po vydaní platobného rozkazu zobral návrh v celom rozsahu späť, platobný rozkaz zrušil a konanie zastavil v zmysle § 174 ods. 5 veta prvá v spojení s § 96 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., nakoľko navrhovateľ späťvzatím návrhu bez uvedenia dôvodu zavinil, že sa konanie muselo zastaviť; na uvedenom základe vznikol nárok odporkyne i vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Nakoľko odporkyni žiadne trovy konania nevznikli, súd prvého stupňa jej ich náhradu nepriznal. Trovy vedľajšieho účastníka spočívajúce v odmene advokáta za poskytnutie úkonov právnej služby nepovažoval za účelne vynaložené a preto mu ich náhradu nepriznal.

Uviedol, že naplnenie základného cieľa združenia môže byť vykonané aj za pomoci a prostredníctvom advokáta, ale k naplneniu úmyslu zákonodarcu a cieľov prijatej právnej úpravy ochrany spotrebiteľa je potrebné uvažovať o náhrade týchto výdavkov združenia iba v celkom konkrétnych a výnimočných prípadoch. Ťažisko činnosti združenia musí, už z povahy právnej formy upravenej zákonom č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, spočívať na konkrétnych členoch združenia a s ním spolupracujúcich osôb, čo je konkrétnym naplnením významu dobrovoľníctva občianskych združení. V prejednávanej veci si

združenie ako vedľajší účastník uplatnilo náhradu trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia, pričom účelnosť úkonu právnej služby bez možnosti oboznámiť sa s návrhom vo veci samej, čo je esenciálnou podmienkou poskytnutia úkonu právnej služby, možno považovať za šikanóznny výkon práva, teda taký výkon práva, ktorý má za úmysel nečestne získať majetkový prospech a spôsobiť tak druhej strane škodu. Zároveň advokát podáva voči návrhu „bianco“ námietku premlčania. Opomína však, že takýto neuváženy úkon vyvoláva ďalšie úkony protistrany, ktorým sa navyšujú trovy konania, ktoré by v prípade neúspechu bol povinný nahradiť odporca, čo nepochybne nebolo úmyslom zákonodarcu pri umožnení „ochrany“ odporcu - spotrebiteľa združením. V konečnom dôsledku mohla byť takáto ochrana na úkor a ujmu odporcovi. Až po doručení návrhu sa vo vyjadrení vedľajší účastník zaoberá individuálnymi náležitosťami premlčania konkrétneho nároku navrhovateľa.

Súd prvého stupňa bol preto názoru, že poskytnutie ochrany spotrebiteľovi vo forme procesných úkonov (k vysloveniu právneho názoru v otázke vecnej úspešnosti uplatnenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka - nedlžníka nemal v konaní zákonný priestor) vykonaných v konkrétnej právnej veci neprekračuje rámec minimálnej odbornej úrovne právnych znalostí osôb vykonávajúcich činnosť v prospech združenia, ktoré má reálne a nie len formálne naplňať obsah a účel ochrany spotrebiteľa.

Proti uzneseniu v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi podal odvolanie vedľajší účastník a žiadal uznesenie v napadnutej časti zmeniť a priznať mu náhradu trov konania, resp. zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvého stupňa mal rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie sa odporkyne. Podľa vedľajšieho účastníka je nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom spolu s vedomosťou, že dlh odporkyne bol v čase podania návrhu premlčaný. Odporkyňa tak bola v konaní úspešná vďaka úkonu vedľajšieho účastníka, za ktorý mu nebola priznaná náhrada trov konania. Súd prvého stupňa svojim postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka a znemožnil mu tak reálne výkon úloh spotrebiteľského združenia. Vedľajšiemu účastníkovi nemožno odoprieť právo dať sa zastúpiť advokátom a je dôvodné mu priznať trovy konania. Záverom dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09 s tým, že aj právnické osoby musia mať možnosť nechať sa zastupovať.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť. Poukázal na skutočnosť, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri konaniach v spotrebiteľských veciach. Uviedol, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách vedľajšieho účastníka účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie a prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V predmetnej veci vzal navrhovateľ podaním doručeným dňa 23.8.2012 návrh späť; dôvod späťvzatia neuviedol. Na uvedenom základe nebolo možné skonštatovať také správanie sa odporkyne, pre ktoré by bol vzatý späť dôvodne podaný návrh, čo by odôvodňovalo pre rozhodnutie o náhrade trov konania aplikáciu § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. Zastavenie konania tak späťvzatím návrhu procesne zavinil navrhovateľ, ktorý by bol povinný v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. nahradiť trovy konania odporkyňi i vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporkyne, ako správne uviedol súd prvého stupňa.

Nakoľko vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 veta prvá O.s.p.), je oprávnený dať sa zastupovať advokátom a uplatniť si v rámci náhrady trov konania i náhradu trov právneho zastúpenia. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania však súd musí vždy skúmať, či uplatnené trovy boli skutočne vynaložené a ak áno, či boli účelné, t.j. či vychádzajú zo zákonných dôvodov, tieto neprekračujú a sledujú naplnenie cieľa, t.j. dosiahnutie úspechu v konaní; účelnosť uplatnených trov konania je súd povinný posudzovať pri každom uplatnenom úkone právnej služby samostatne. Nepriznaním náhrady trov konania, ktoré neboli účelne vynaložené na uplatnenie

alebo bránenie práva, sa nepopiera rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní a nedochádza k odňatiu procesného práva účastníka na zastúpenie advokátom.

V predmetnej veci vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným dňa 20.4.2012 oznámil svoj vstup do konania, požiadal o doručenie návrhu na začatie konania, vo všeobecnosti vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov konania. Nie je potom zrejmé, ako právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal uplatnené prevzatie a prípravu zastúpenia, keď ani právny zástupca a ani samotný vedľajší účastník nemali žiadnu vedomosť o predmete a štádiu konania, do ktorého vedľajší účastník vstúpil; k prevzatíu a príprave zastúpenia preto reálne nemohlo dôjsť. Bez ďalšieho nemožno dospieť ani k záveru, že navrhovateľ vzal návrh späť na základe vstupu vedľajšieho účastníka do konania či na základe vznesenej námietky premlčania, nakoľko späťvzatie návrhu je dispozičným právom navrhovateľa; v predmetnej veci ku späťvzatiu návrhu došlo bez uvedenia dôvodu. Na tomto základe uplatnené trovy právneho zastúpenia za vyjadrenie vedľajšieho účastníka so všeobecne vznesenou námietkou premlčania nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva; vyjadrenie nepredstavuje úkon právnej služby, ktorého vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa. Vzhľadom k týmto skutočnostiam (nepreukázanie a neúčelnosť uplatnených trov konania v predmetnej veci) nie sú dôvodné poukazy na iné rozhodnutia krajských súdov (ktorými nie je odvolací súd viazaný).

K poukazu na rozsudok Súdneho dvora EÚ odvolací súd uvádza, že podľa tohto rozsudku zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľávali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania a/alebo zastupovanie advokátom. Z rozsudku však nevyplýva, že by vedľajší účastník ako právnická osoba založená na ochranu práv spotrebiteľa, mal vo všetkých konaniach, do ktorých vstúpi, právo na náhradu trov právneho zastúpenia bez splnenia podmienok vyžadovaných Občianskym súdnym poriadkom, o.i. splnenia podmienky účelnosti vynaložených trov konania.

Záverom možno uviesť, že nakoľko navrhovateľ v predmetnej veci späťvzatiím návrhu procesne zaviniť zastavenie konania, bol by povinný v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. nahradiť trovy konania vedľajšieho účastníka; pre nepreukázanie a neúčelnosť uplatnených trov konania je vecne správne rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Odvolací súd na uvedenom základe uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Tieto vyčíslil v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z.; za vyjadrenie k odvolaniu doručené dňa 30.11.2012 predstavuje odmena 25,73 eura (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) vyhl.) a paušálna suma 7,63 eura (§ 16 ods. 3 vyhl.), spolu 33,36 eura, s 20 % DPH 6,67 eura (§ 18 ods. 3 vyhl.) celkovo 40,03 eura.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.